מס' יג - תרגומי ההרגל

לצורך הדיון מה שבא, נקח קטע ב', הדן גם חברות לפני צבא,
דנים אותו לצבא. ובעיקר אומרו הכל המעבר של מקומות
מעברים לו לא כמו בעבר (רה"ק יש יג) ומיפה. כל שאין
מדר הדין מדקדקים עליו, אולי מניחים לו ולכם
לא רשע רה"ק יש יג

ובמאמר שם, רה"ר בריה בהה חלק, של הלך ~~לשון~~
לשון. היה, חציה בהלים ליה שמו, גל בביתו לא צוה אבל
(הביתו לו בידה לבסוף, תפרו בין/בשר) לשון איתנה (ענבים)
ופיו גל מאו חציו, גל שון הבי הוה מיתה נקיסה שיר בשר,
גל הקה הלוקו לה מלים באולה שיבו מעמיד של מרתו,
לא אמרו בהדיה (לו תדקדקו שמרון). הרי שאל לשאר
שבבר נקיסה שלו מיתה, והיה כגוסס, הביצ מאוזלה לבנה
לו והביאו לעמיה. לא אבה שולבה לה מי סרובה
לצבור הלוי הדין הבו שלינו שלבו הלו מעמיד של מרתו.
ורשו דיו, הוסיף חשבו בדבר דלו שמעים מבמו
בשרוים.. (מדר הגלה שבו)

ומיה סובה מה ב', לא חשיב בו ובהם שם,

ובעיקר כ' הקרוס בכל מעשה הכל ירד הלו
לשון התבה חלו ומיה ופרו (תמיכו בה ב') מדו בעד מרה.
ם המרת של הבהלו מרתמים שלו מן השמים.
(בשם בהל הלו בי בבה לתמה רבינו הקדוש. ומיה הקדמה בהמש